İbrahim Yalçın'ı Anma Haftası beklediğimden daha iyi oldu diyebilirim. Sitede her gün İbrahim ile ilgili en az bir yazı yayınlandı. Bu yazılar ek olarak

www.ibrahimyalcin-paris.blogspot.com

blogunda da yer aldı.

Facebook'ta İbrahim ile ilgili çok sayıda fotoğraf paylaşıldı.

Miro Masalı-İbrahim'i de içeren bir masaldır- düzenlenerek yeniden yayınlandı.

Mezarı ziyaret edildi.

İbrahim köyünde toprağa verilmişti. Mezarı Ankara ya da İstanbul gibi kentlerde olsaydı değişik devrimci gruplardan ziyaretçileri olurdu. İbrahim ile aynı politik görüşleri paylaşmamış olsalar bile 12 Eylül zindanlarında birlikte yatmış ve direnmiş insanlar İbrahim'in mücadelesine saygı duyuyorlar. Bir bölümünü tanımadığım çok sayıda kişinin mesajlarından bunu anlamak mümkündür.

Her durumda 20-30 kişinin bir araya gelip birkaç saatlik toplantıda İbrahim'i anmasından daha iyi bir iş yaptık. İbrahim'in mücadelesinden çok değişik yönleri anlatıldı. Mücadelesi zaten defalarca anlatılmıştı ve kendisi de gerek sitedeki hapishane anılarında gerekse de kitabı **Ey Hayat - THKP-C (Acilciler) Anıları**
'nda bunu anlatmıştı.

İbrahim Yalçın'ın devrimci hareketin hafızasında kalıcı bir isim olarak yer aldığını söyleyebiliriz.

Her hareketin ön plandaki belirli isimleri vardır. Başka isimler de vardır ama hayatlarını kaybedenlerden en ön planda olanlar vardır. Bizim için bu isimler İlker Akman, Yüksel Eriş ve İbrahim Yalçın'dır.

Yüksel Eriş unutulmuştu ama herkese hatırlattık.

İbrahim Yalçın örgüt kurucuları arasında değildir ama uzun soluklu bir mücadele vermiştir. 1976'dan başlatırsanız 2016'ya kadar 40 yıl vardır.

Hakkıyla önde gelen isimler arasında yer almaktadır.

Konuyla ilgili o kadar çok yazı yazdım ki hangi yazıda belirttiğimi hatırlamıyorum.

İnsanların belirli kavramlarla özdeşleşmesi söz konusu olduğunda, o kişi kavram yaşadığı sürece güçlü şekilde hatırlanır.

Deniz Gezmiş "ulusal bağımsızlık" –ya da tam bağımsızlık- kavramıyla özdeşleşmiş bir isimdir. O'nun sadece devrimciler değil, CHP'lilerin bir bölümü hatta bazı MHP'liler tarafından bile sevilmesi bu nedenledir.

Deniz Gezmiş'in başka özellikleri de bulunmakla birlikte, bu kavram durdukça onunla özdeşleşen isim de güçlü bir şekilde hatırlanacaktır.

İbrahim Yalçın için de benzeri belirleme yapılabilir.

İbrahim Yalçın isimle özdeşleşenlerden birisiydi ve o isim durdukça İbrahim de güçlü şekilde hatırlanacaktır.

Açık konuşayım: devrimci harekette başka işe yaramadıkları için şu veya bu isme yapışan insanlar az değildir.

Önemli değil…

Çakallarla baş etmesini iyi bildiğimizi gösterdik sanıyorum.

İsmi yapanlar bizleriz, kirlenen o ismi temizleyenler de bizleriz, o ismin teorik geleneğini sürdürenler de bizleriz.

O isimden güçlü teoriyi çıkarın, geriye sözü edilmeye değer pek bir şey kalmaz.

MLSPB, Eylem Birliği ve Devrimci Sol eylem açısından bizden oldukça ilerideydiler.

Bizi biz yapan teorimiz olmuştur.

Bu nedenle eskiyle öğünmekle yetinmedik, **40 Yıl Sonra TDAS'**ı yayınladık.

40 yıl önceki geçmişle öğünmek yakışmazdı…

İbrahim Yalçın bunun gerekliliğini şiddetle savunanların başında geliyordu.

Abartmadan söylüyorum, iki günde bir arayıp “Ne oldu, ne kadar yazdın?” diye sorardı.

Bana sorarsanız “**Geleceğe Dönüş**” en az **TDAS** kadar önemlidir, belki daha da önemlidir. Ne yazık ki İbrahim’in ölümünden sonra yayınlanacaktı.

Bu kitabın değeri yavaştan da olsa anlaşılıyor.

Dönemlerin özelliklerini gözden kaçırmamak gerekir…

1974-75’te yükselen bir dalganın üzerindeydik.

Yıllardan beri ise tersi durum söz konusudur, devrimci hareket diplerde dolaşıyor.

1989 sonrasında yaşanılan gelişmelerle teori allak bullak olmuş durumdadır.

Çapımız çerçevesinde bu konuda katkı yapmaya çalışıyoruz.

TDAS’ın **“1975-1980 döneminden bugüne kalan en önemli yapıt”** olarak tanınması için 35 yıl geçmesi gerekti.

Bakalım şimdi üretilenler için kaç yıl geçmesi gerekecek?

Eskisi kadar uzun zaman gerekeceğini sanmıyorum…